

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editură: Asociația Națională a Cavalerilor de Clio
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

TRIST BILANȚ - ÎNGIJORĂTOARE PERSPECTIVĂ (2)

Grigore STAMATE

Dintr-un început, țin să subliniez, că niciodată n-am fost vreun pesimist încrâncenat și, în pofida oricăror dificultăți la care viața, societatea și oamenii m-au supus, n-am reușit să cred – aidoma lui Dimitrie Bolintineanu – că: „Viitor de aur țara noastră are” și chiar mi-aș fi dorit să pot privi, dacă nu „prin secolii” măcar în veacul acesta „a ei înălțare”.

Dincolo de semnificația figurii de stil însă, cu timpul, am înțeles că această înălțare nu reprezintă nici pe departe darul pe care Moș Crăciun ni-l poate strecura în sacul adus tocmai de la marginea cercului arctic. Dar, cu timpul, am învățat să citesc și printre rândurile splendidei fantezii. Căci, ce altceva mai poate reprezenta dezideratul, care nu-și surclasează stadiul de metaforă?! Așa că, la atâta distanță în timp, privind la ceea ce întâmplă în jur, aidoma lui William Shakespeare, în Timon din Atena, nu pot să nu mă întreb: „Ce face lumea, domnule?” Și, tot asemenea lui, să-mi răspund, cu amărăciune în suflet: „În timp ce se-nvârte, se și roade”¹.

Așadar, depășind acel Crăciun însângerat – capacitat încă de magia Nașterii Fiului Lui Dumnezeu – de cum am pășit în anul de grație 1990, am început să scrutez în perspectivă, cu o încredere fără de margini, sigur că revirimentul mult așteptat se va produce chiar sub ochii noștri. Și, cu încredere oarbă, am continuat să mă holbez peste prispa aceluia prezent înfrigurat, așteptând cu nerăbdare ca viitorul de aur să pogoare asupra tuturor românilor și, sub impactul său apoteotic, țara noastră să se înalțe pe cele mai înalte culmi ale civilizației și bunăstării. Iar, odată cu ea, cel puțin și o parte dintre noi. Speranțe tăcute, credință cu iz de păcat, care încă își așteaptă mântuirea, căci. „Cine suntem în această lume? Unde ne sunt idealurile și viziunile? Călăuzirea oarbă și prăbușirea pot fi singurul răspuns? Trebuie să învățăm că și tăcerea aceasta nu are nimic din replica shakespeariană, ci este doar o mască în care fardată, nemernicia jubilează hegemonic, pentru a impune strategia orbirii umanității”².

Am așteptat treizeci și patru de ani, hrănindu-mă cu iluzii deșarte și neluând aminte la ceea ce tot vântura în jur, până-ntr-o zi. Într-o zi, când vârtejul mult trâmbișatei schimbări m-a răsucit și pe mine cu față înspre Apusul occidental (a nu se înțelege greșit: Apusul Occidentului). Și, uite-așa, dinspre răsăritul hulit spre apusul promițător, de pe podiumul fragil, pe care naivitatea m-a cocoțat, boarea realității m-a atins și m-a răcorit, aducându-mă cu picioarele pe pământ. Abia atunci am realizat că trecuse destulă vreme, de când curcubeul năzuințelor personale – în rogvaivul amăgirilor sale – colora prea mult în mov și prea puțin în verde. Iar nepermisa tăcere, ca și trecerea s-a perpetuat nespuse de mult.

Indicatorul de bază al nivelului de trai, respectiv PIB-ul, și puterea de cumpărare a populației din România de după anii 2010 erau de sub 50% din media UE3 (a se reține bine: sub jumătatea mediei înregistrată de celelalte țări comunitare), iar perspectiva nu s-a dovedit tocmai favorabilă⁴. Astfel, Comisia Europeană estimează că creșterea economică a României va fi încetinită cu 2,2% în 2023, iar deficitul bugetar va fi de 6,3% din PIB. Pentru următorii ani, previziunile sunt asemănătoare: în anul

¹ Tragedia *Timon din Atena* este o piesă dificilă a lui William Shakespeare, scrisă în 1607 (1608), în colaborare cu Thomas Middelton.

² Alexa Visarion, *Călăuzirea oarbă*, eseu accesat în 30 noiembrie 2023.

³ Eurostat *Statistics Explained, PIB pe cap de locuitor, consumul pe cap de locuitor și indicii nivelului prețurilor, 13 decembrie 2012*. A se vedea și Andreea Radu, Studiu: *Puterea de cumpărare a românilor este la jumătate față de media europeană*, 1asig.ro din 10 decembrie 2021.

⁴ Potrivit *Euronews*, din 20 ianuarie 2023: în 2022, puterea de cumpărare ar fi ajuns la 74% din media europeană, față de 44% în 2007.

2024, se prelinină un deficit de 5,3%, iar în anul 2024, de 5,1%⁵. Cauzele sunt multe și numai un economist de marcă ne-ar putea lămuri pe deplin. În ceea ce ne privește, ne rezumăm doar la a constata, fără imputări în sarcina cuiva. Căci, pe ansamblu, lumea românească a înțeles cam cum stau lucrurile.

Cel mai probabil, dincolo de bolovanul care încă ne stânjenește urcușul sunt destui cei care nu ezită să ne pună piedică. De aici încolo, lucrurile se complică foarte mult și, dincolo de orice neîmplinire, ridică serioase probleme pentru guvernanți. Cine are interes să ne țină în șah și pe tabla alunecoasă – în suita celor opt linii și tot atâtea coloane – ne rânduiește haotic doar înspre culoarea întunecată?! Cine, de dincolo de cortina nerecunoștinței față de sacrificiile, renunțările și greutățile, la care a fost și este supus acest popor minunat, trage sforile și pentru ce?! Și, mai ales, de ce acceptă cei îndrituiți să ne reprezinte să fim umiliți, ca și când, necondiționat, am fi la dispoziția cuiva?! Oare, chiar să ni se fi schimbat statutul de țară între timp, fără ca noi să fim încunoștințați?! Așa, cum până și Constituția Țării încearcă să le fie subordonată!

Personal, mi-e tare greu să accept că suntem la cheremul cuiva. Câteva indicii însă, dincolo de neîmplinirile de ordin economic și de bun trai, mă pun serios pe gânduri și nu pot să mă fac că nu observ cum ne sunt atacate valorile de bază, care ne reprezintă ca națiune și popor, între care istoria, cultura, religia, morala și educația sunt supuse unor intervenții fără de precedent. Mi-e, la fel de greu, să recunosc – deși este la îndemâna oricui să constate – că, puțin câte puțin, cineva, de undeva, ne pune răbdarea la încercare: ni se escamotează istoria națională, ni se răspunde la bine cu ură, ni se impune istoriile altora, se forțează mistificarea tradiția și a sfintei credințe. Dincolo de granițe arbitrar impuse, neprietenii ne falsifică trecutul, ne înjosesc preoții și îi umilesc pe cei de același neam cu noi. Totul sub privirile încețoșate ale mai-marilor noștri, care răspund la răutate cu o exagerată toleranță, la afront cu o nejustificată deschidere, inclusiv din punga de bani a națiunii. Berbecește venim în întâmpinarea unor interese, care nu vor fi niciodată în folosul românilor. Și, precum capra râioasă – scuzați expresia din înțelepciunea strămoșească! – tot noi cu coada pe sus.

Ce se întâmplă cu țara și poporul acesta, oameni buni?! Cine vrea să ne piardă și de ce cred că au vreun ascendent asupra unui teritoriu, care nu le-a aparținut vreodată?!

Cred că nu mai surprinde pe nimeni, astăzi, că obiectivul țintă al celor cu interes în materie îl reprezintă tinerii. Cum armata nu mai constituie vreun impediment, iar celelalte elemente de siguranță națională au fost penetrate până la nivelul de vârf, atenția principală s-a concentrat asupra stratului social cel mai vulnerabil, cosmopolit, influențabil, rebel și predispus recepției contrare. Contrară intereselor generale ale poporului și, implicit, ale părinților lor. Nu toți, destui însă ca să le fie indiferent ce se întâmplă cu țara străbunilor lor și cărora, în snobismul lor desuet, le repugnă până și noțiunile de patrie și patriotism, de neam și de familie adevărată. Pentru unii dintre ei – sub aceeași inducție și manipulare grolană – tot ceea ce nu le convine este pus pe seama himerei comuniste, fără să ia seama, că tocmai cei care le propovăduiesc asemenea aberații sunt neomarxiști și globaliști de cea mai josnică speță.

Incultura, educația precară, atitudinea extrem de îngăduitoare a unor părinți, consumul de droguri și alcool, degradarea de gen, ignorarea datinilor strămoșești, promovarea unor obiceiuri complet străine de tradiția și morala creștină, epatarea în gesturile nefirești sunt tot atâtea arme la dispoziția celor care orchestrează din umbră, în așteptarea momentului când efectul nociv al manevrelor obscure v-a atinge punctul culminant. În timp ce factorii de răspundere, de la cel mai înalt nivel, privesc cu ușurință – așteaptă nu știu ce – și nu intervin categoric pentru a stopa o asemenea involuție umană. Fără să ia bine aminte că cineva de rea credință le impun până și dascălilor noștri să predea materii fără de niciun rost românesc – recompensându-le efortul, pe măsură – precum și norme ce le afectează demnitatea, le obstrucționează orice inițiativă și chiar îi umilesc, le știrbesc personalitatea și-i îndepărtează de profesiune. Iar olimpicii noștri, stelele sportului, tinerii care uimesc lumea civilizată prin capacitatea lor intelectuală și tehnică sunt lipsiți de fondurile necesare, sunt marginalizați și, astfel, încurajați să-și ia lumea în cap.

Pe fondul unei asemenea stări îngrijorătoare, tinerimea merituoasă, care sesizează impactul negativ asupra propriei evoluții, ne pleacă din țară. Statisticile oficiale rețin că circa 80% dintre cei înregistrați ca emigranți după 2010 au vârste între 18 și 40 de ani⁶. Potrivit recensământului din 2022,

⁵ Europa Liberă România, Comisia Europeană: „Economia României încetinește în 2023, iar deficitul va fi de 6,3% din PIB”, 15 noiembrie 2023.

⁶ Institutul Național de Statistică (INS).

Cetatea Cavalerilor

la o populație de 19.053.815 (cu 1.067.800 în minus, față de 2011), ponderea tinerilor care se mai aflau în țară era de 16,1 % (în jur de 3.068.000, cu o scădere de 115.700, față de deceniul anterior). Între timp, ponderea populației de peste 65 de ani a înregistrat o creștere cu aproape jumătate de milion, în contrast cu natalitatea care înregistrează un regres alarmant⁷.

Am prezentat succint acești parametri, pentru a arăta cât de îngrijorătoare este perspectiva în domeniu⁸ și – pe un asemenea fond necorespunzător – cât de gravă poate deveni influențarea externă. Cu deosebire, dacă admitem că în funcțiile de conducere ale diferitelor compartimente domină cei „recrutați” din stratul celor cu relații, celor cu bogate resurse materiale și financiare și, în contrast, cu posibilități intelectuale limitate, care se înconjoară de alții asemenea lor.

O situație mai mult decât alarmantă, ce va prolifera în exces, dacă nu se intervine calificat. În asemenea condiții, luarea în considerare a românilor de peste hotare nu este de neglijat: pe de o parte, pentru a se încuraja revenirea în țară, cu asigurarea condițiilor corespunzătoare și, pe de altă parte, prin eliminarea oricărei posibilități de promovare în funcție pe nemerit. Să nu omitem nicicând că din totalul de 9,7 milioane de români de peste granițe, 5,6 milioane sunt în diasporă⁹, iar procentajul este în creștere, cu fiecare an în adaos.

România se clasează pe locul cinci în ceea ce privește numărul total de emigranți și are cea mai ridicată rată de migrație dintre cele zece principale țări de origine pentru imigranți din OCDE¹⁰. Între 2015–2016, cel puțin 17% din totalul populației născute în România trăia în statele membre OECD. Aici, Departamentul pentru românii de pretutindeni, cu puținele posturi din organică, grupate în direcții pentru proiecte și suport operațional și câteva servicii de profil, ar trebui să fie și mai implicat. Dar, cu siguranță, acest aspect nu le este de latitudine exclusivă.

Revenind la impactul dintre două sisteme complet diferite, evidențiem că în decembrie '89: „România era într-o situație paradoxală. Pe de o parte populația răbda de foame, era umilită, iar pe de alta parte Republica Socialistă România avea în conturi 2 miliarde de dolari cash (bani care vor dispărea în anii '90). Mai mult, în afara de acești bani, România avea investiții și datorii de recuperat în valoare de multe miliarde de dolari. Și, ca paradoxul să fie total, România nu mai avea datorii externe”¹¹. Dimpotrivă, după cum susțin sursele autorizate, totalul sumelor de recuperat de către România s-ar cifra la 20.544.000.000 de euro, din partea a nu mai puțin de 15 state, chiar dacă unele dintre acestea nici nu vor să audă¹². „Suntem într-o criza economică perpetuă – sesiza INS – dar nu suntem în stare să ne recuperăm miliardele de dolari investite pe vremuri în străinătate”¹³. Despre tezaur, nici nu se mai pune problema.

În țară avem BNR, Ministerul Economiei (care de-a lungul ultimilor 34 de ani a cunoscut diverse denumiri), dar și alte ministere, cu atribuții și în acest domeniu. Pentru străinătate avem Ministerul Afacerilor Externe, care realizează misiuni diplomatice (inclusiv economice) prin 94 de ambasade, în compunerea cărora activează și reprezentanți sau reprezentanțe economice, care nu știm în ce măsură mai sunt interesate și de asemenea aspecte. Ori, și mai grav, dacă asemenea creanțe ori o parte dintre ele nu au fost, cumva, recuperate în mod fraudulos, de către cei îmbogățiți fără de nicio justificare. De asemenea, România are peste hotare 13 noi institute culturale, pe lângă cele 6, deja reorganizate, ca efect al înființării Institutului Cultural Român (ICR), cu peste 120 de posturi¹⁴. O adevărată forță, de la care ar fi de așteptat – nu cine știe ce minuni – dar măcar instaurarea, promovarea și apărarea intereselor țării pe mai toate paralele și meridianele lumii, prin acțiuni culturale și manifestări patriotice de înaltă ținută, prin lucrări și artă de valoare, nu prin ineptii licențioase lipsite de sens, care să vină în întâmpinarea unora dintre cei care ne consideră un popor de tâmpiți, ușor predispus la corupție și trădare.

⁷ Euronews.românia, din 13 septembrie 2022: „Natalitatea în România se prăbușește”.

⁸ Potrivit aceleiași surse: „Până în 2050 vor mai rămâne 14 milioane de români”.

⁹ Europa Liberă România din 24 iulie 2019.

¹⁰ Mediafax, Mircea Olteanu, *Diaspora românească, a cincea cea mai numeroasă din țările dezvoltate membre OCDE*, 28 noiembrie 2023. OCDE - Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

¹¹ ProTv, emisiunea *România te iubesc* din 8 mai 2011.

¹² Date preluate din *Raportul Ministerului de Finanțe din decembrie 2006*, cu transformarea valutei străine în euro. A se vedea și *WordPress.com* din 2 iulie 2012, articolul *Țările care au datorii față de România*.

¹³ Institutul Național de Statistică (INS), *Baza de date TEMPO*.

¹⁴ *Adevărul.ro* din 27 noiembrie 2023.

De fapt, în comparație cu alte state, cu o populație similară, România care dispune de o structură externă de reprezentare destul de generoasă, aidoma celei interne – în contextul cărora parlamentul (cel mai dezvoltat organism, în comparație cu cele din țările UE) excelează – ar trebui să-și intensifice activitățile desfășurate nemijlocit în slujba Țării și poporului român. Și, ca o părere personală, să-și reconsidere „prietenii” și acordarea ajutoarelor „neprecupețite”.

Un popor, care și-a dovedit prin fapte concrete îndreptățita aspirație la locul de frunte în suita reușitelor de ansamblu, prin valoarea indiscutabilă a personalităților care l-au reprezentat și (ca să nu fim atât de categorici) încă îl reprezintă, trebuie să se impună ferm în fața celor care se consideră stăpânii lumii, ca și a alogenilor, care insidios s-au infiltrat printre noi și ne cariază trunchiul strămoșesc, hrănindu-se din agoniseala acestui popor, pe care-l desconsideră.

Luați aminte, domnilor guvernanți, oameni politici și români de bună credință!

România se află la răscrucea propriului destin, România se află în mare pericol, dacă nu-și redimensionează obiectivele și nu-și reconsideră poziția actuală. Mai exact, România este împinsă înspre pericol ori atrasă în pericol de către neprietenii dintotdeauna. Și de la apus și de la răsărit, sub aceeași falsă „umbrelă protectoare” și o bună vecinătate înșelătoare.

Din umbra intereselor oculte, sunt destui aceia care pun stavilă suișului românesc și care, în spatele bolovanului, cu care ne barează urcușul, atâta așteaptă: să ne prăbușim. Să nu le dăm satisfacție! Poporul dintotdeauna în Grădina Maicii Domnului nu merită un asemenea destin.

N-am vrea – sub nicio motivație ori argument forțat – să ajungem vreodată să-l parafrazăm pe Dimitrie Bolintineanu și, sub nu știu ce nefericit impact, să constatăm, că: „viitor de aur țara noastră n-are și privesc prin secolii a ei destrămare!”

Istoria neamului, istoria lumii, strămoșii noștri nu ne-a ierta-o niciodată.

Personal, refuz să cred că printre cei care au accedat la cel mai înalt nivel de reprezentare, printre aleșii noștri – în mod democratic, firește – printre guvernanți și organismele de informații nu sunt și persoane responsabile, cărora să nu le fie indiferentă soarta României și a poporului român. Și, am încredere într-o evoluție pe măsura așteptărilor de acum treizeci și patru de ani, în pofida oricărei îngrijorări.

Altfel, chiar ne-am merita soarta. Deșteaptă-te române!